

ville komme i. Hvad Toldgrændsens Sikkerhed eller Usikkerhed angaae, da erklære samtlige Fabrikantere fra Holsteen, at det var et slet Toldopsyn, en Feil fra Forvaltningens Side, som var Skyld deri (Hør!). Naar vi lægge Mærke til de forunderlige Tilbøieligheder, der dengang eksisterede i Holsteen til at aabne Arzene udad og at slutte dem sammen imod os, saa er det meget muligt, at ogsaa Toldvæsenet, der i mange Henseender har vist sig ikke at være af dem, der lagde meest Trofskab for Dagen, har være noget for meget tilbøielig til at fraternisere med dem, der laae udenfor vor Toldgrændse; det er jo meget muligt, og i ethvert Tilfælde see vi, at de, der nøie kjende Forholdene der, sige, at Grændsen maa kunne lade sig bedre bevogte. Men uden at overveie videre, maae vi ogsaa kunne sige os, at dette kan lade sig gjøre, thi havde vi ikke den Forhaabning, saa var den hele Foranstaltning med Hensyn til at forlægge Toldgrændsen saa lettsindig, at Finantsministeren ikke turde foreslaae den (Hør! Hør!); ikke den driftigste Mand i Finantsministerens Sted turde gjøre det, fordi der er ganske anden Binding at gjøre ved Smugleri med andre Gjenstande, end med disse Klude og Pjalter. Jeg har allerede tidligere gjort Finantsministeren opmærksom paa denne Fare, men han har svaret, at han sølte sig overbevist om, at han kunde skaffe Sikkerhed i saa Henseende; han vil altsaa ikke sige, at han ikke ligesaagodt kan skaffe Sikkerhed i denne Henseende som i alle andre. Han kan naturligvis ikke forhindre en Mand fra at bære sine Klude ud over Grændsen og komme velklædt tilbage, (Vatter), men det vil ikke sige meget, (Vatter), skjøndt der paa den Maade kan smugles mange Klude; det er fristende for en Mand hertilands, og det maae vi lægge Mærke til, at bære sine Klude over Grændsen og komme velklædt hjem, fordi han kan skaffe sig Klæder saavel som næsten alt andet Behov billigere udenfor paa Grund af vor høie Bessyttelsesold. (Monrad: Hør!) Men saalange det er Tilfældet, bliver det utaaeligt at kaste sig over en enkelt Fabrikationsgreen, der maa betale alle sine Udgifter dyrt, og som kun har en liden Indvinding, en liden Fordeel af sin Bedrift. Jeg troer at kunne blive staaende

herved, indtil jeg fra nogen Side nærmere hører, hvad væsentligt man har at indvende herimod. Jeg kunde gjerne følge Betænkningens heelt igjennem i de forskjellige Puncter, og jeg troer, det skulde lykkes mig at vise, at den, med al den Skarpsindighed, den har lagt for Dagen, dog ikke altid har truffet det Heldige og Rette. (Monrad: Ja, gjør det!) — Det ærede Medlem siger: ja, gjør det, men jeg troer, Forsamlingen siger: lad os vente, indtil vi see, at det absolut behøves, (Lehmann: Ja, lad os vente og see, om ikke Uendringsforslaget bliver taget tilbage!) og i saa Henseende vil jeg hellere følge Forsamlingen end den ærede Taler.

A. Sage: Den ærede Finantsminister bemærkede ved denne Toldsags første Behandling, at der vistnok forestod os en Kludestorm. Jeg veed nu ikke, hvorvidt det vil blive til en Storm, men de høie og bedøvende Skrig fra Fabrikantene, der vel kunne antages som Forbud paa en Storm, lode alt igaar, og jeg beklager meget, at disse Skrig skulde lyde igjennem en saa veltalende Mund som den, der frembragte dem. Min ærede Ven — jeg haaber, at han altid, trods al politisk Uenighed, vil tillade, at jeg kalder ham saaledes — var Forkæmper for Bessyttelsesystemet. (Tscherning: Nei! for Overgængssystemet). Han var Forkæmperen for Bessyttelsesystemet, (Tscherning: For Overgængssystemet!), og han angreb Udvalgets Betænkning, som vi den leed af en overordentlig Gensidighed, Partistighed, Uvidenhed og jeg veed ikke hvad. Han gjorde det jo rigtignok, efter min Mening, som jeg er vis paa, veles af Adskillige her i Sælen, med en Gensidighed, en Overfladisthed og en Unoagtighed, som jeg sjelden har hørt Mage til og allermindst havde ventet fra hans Side. Da vi nu ere inde paa Bessyttelsesystemet, og da den foreliggende Sag indeholder dobbelt Bessyttelse, det vil, med en berømt Forfatters Ord, sige: vi skulde aarelades paa begge Arme (Hør!), og da jeg ikke troer, at vi, der nylig ere komne ind paa saadanne Sager, Alle ere meget studerede Statsoeconomer — jeg er det idetmindste ikke (Hør!) — og da jeg ikke kan antage, at jeg har mindste Krav paa, at min Mening skulde have nogen særde